

פטיה פתאח

למיכל בזמנים קשים, אלגיה

אָכְלָנוּ קַרְטוֹנִים, הֵיינוּ כְּמוֹ רוֹבוֹטְרִיקִים –
פּוֹגוּ וְטַנְגוּ רָקֵד בְּנוֹ הַמְנַגֵּנוֹן הָעֵנֵג
שׁוֹאֲלִים אוֹתָנוּ הַכֹּל – מָה אַתָּם פְּרִיקִים?
אָבֵל אֲנַחְנוּ בְּכֻלָּל לֹא מְמַהְרִים לְעֵנוֹת

הַלוֹיָהּ בְּלוֹיִן מְקִיפָה אֲדָמָה מְפַחֵלֶצֶת –
בְּחֻלְף הַשָּׁנִים בְּמִצְעָר גְּאוּהַ מִיָּתֵר
מָה שְׁנֵרָאָה לָנוּ פְּעַם יָפִי שֶׁל פְּתָרוֹן מְסֻתָּבֵר
לֹא צוֹדֵק וְלֹא סְקִסִי

”מָה הָאִשָּׁה רוֹצֵה?” , לְמִשָּׁל, זֶה כְּבָר לֹא הִשְׁאֵלָה
הִשְׁאֵלָה הַיָּא – ”מָה הַבְּנוֹת אוֹהֲבוֹת?”
הָאֵלְמָנָה יוֹדַעַת – הַיָּא לֹא עֲשֵׂתָה שׁוֹם דְּכָר רַע
סְטוּדִיו C, אַרוֹחָה קְלָה וּמַהֵר לִישׁוֹן

מְדַחֵלֵב מְשֻׁמֵּשׁ וּבְלוֹרִית עֲטוּפָה בְּנִילוֹן
מְשֻׁמְרִים בְּקַפִּידָה אֵלִילִית לְמִזְכָּרַת בְּאַרְכִּיוֹן
כֶּךָ פְּרַעוֹשֵׁי הָעֵפֶר מְחַכִּים לְמִטּוֹס עֵירָמִים בִּיעֵר
כֶּךָ מְסֻתָּגָה הוֹטְרִינֵר בְּנִגָּב

בְּגִלְרִיָּה אֵינן שְׁרוּתִים, אָבֵל יֵשׁ גּוֹרֵל
לְהַתְקַפֵּל אוֹ לְעוֹף? נִצְטָרֵד לְחֻסֵּד
נִקַּח דְּגָמָא מֵהַקְּרָפִיוֹן בְּבִרְכָה –
הוּא אוֹכֵל פְּרוּרִים וְשׁוּחָה בְּשִׁקֵּט
תִּרְאוּ אוֹתוֹ – אֵיזָה חֲמָד!

הִיִּינוּ שָׁם – וְהַמָּטָר תְּרוֹמַת־דָּם גַּם אֶתְנוּ –
מִלְאֲכֵי־חֲבֵלָה בְּחַנוֹת מִשְׁחָקֵי־חֶלֶל
כַּאֲשֶׁר הַמּוֹכֵן מֵאֵלָיו הִיא "אֱלֹהִים, לָמָּה?"
וְהַקּוֹנֵג־פּוֹ הַפֶּדָּה לְנַחֲלַת הַכֶּלֶל

אלגיה שניה

.1

תְּפוּזִים פְּסִיק שְׁבוּיִים
בוֹ זְמַנֵּי־הַשִּׁירִים

דו"ח טְקֵסִי הַשְּׁפִיזוֹת
רְשִׁימוֹת מִיּוֹמָן הַתְּבוּסָה:

הַשְּׁלָדִים הַשְּׁתוּלִים בְּפֶרֶדֶס עֲרוּכִים לְסֵגֶת

רְדִיו,

גֶּשֶׁם אָפְקִי מְכֻסָּה מִמְחָטָה:

מִצַּב הַפְּנִינִים בְּחִזִּית – בִּינוּנֵי מִינוֹס

רַק הַפּוֹגְרוֹם עוֹד אוֹמֵר לְעֶצְמוֹ בְּשִׁקִּיעָה
כְּמוֹ סֶכֶר בְּבֵית־סֶפֶד:

יֵשֶׁר כַּח מִשְׁאֲלַת־לֵב,
מִשְׁאֲלָה כְּמוֹסָה!

.2

גְּרָמָנִים, אוֹפֶס, נָשִׁים –
שְׁלוֹם חֲבָרִים!

חֲסָרֵי הַבוֹשָׁה שׁוֹאֲלִים אֶת חֲסָרֵי הַתְּקוּהָ:

אֵיךְ הִפְכוּ תַחֲנוּנֵי אוֹהֲבִים לְבְּדִיחוֹת שֶׁל חֲנוּנִים?

מְחַפְּשִׁים מְזַמְּנִים עֵיפוֹת לְרִקּוּד –

אֱלֹהִים, אֵיזָה שִׁקָּט!

גב רואה גב בראי אפל
פה נוגע בתף כמו פתק בפתק

.3

זקוקים פסיק עורבים
בשמי כוכבים

תנו לנו חג ומצעד וקרקס פסיק משגל
תנו לנו דגל ורעשן
תנו לנו פעם אחת לצאת על הגג
ולקפץ משם

תנו לנו אנציקלופדיה בה לא כתוב:

ראש השבט משת"פ
והצפור הכחלה – סוג של תכי

.4

לאן הם עוזבים
הדבים והמלאכים?

הסנוניות המסמנות משדה ראיה

הקלוריות המרעבות מתוך מנגו אנוש

החיים המפענחים
מיומן השפיות:

המנחות לא הוכאו
השמאן השתפן ונרדם
הנביא מריר:

לע הלוייתן – תבת דאר
ולילדה היפה ביותר בפתה יש חבר